

Ահ, թշնամիք աւար սպողա,
արարին մերկ թողին այժմիկ :
Սխիթարիչ ինձ աւասիկ
լինին միայն դառն արտասուք,
Փոխան դարաց քաղցրանուագ,
վայնն ահա տիրադէմ՝ բուք :
Թեւ զթռչնոց առեալ որդւոցս,
սրացան անդարձ յօտար աշխարհ,
Հանդիլ փութով խուն երամովք
իւրեանց, ի վայրս ուրեք անահ,
Յաւտով մինչ յայժմ անթիթ
մնամ կարօտ նոցա տեսնի,
Գոյժ բօթաբեր միայն լսեմ,
գոյժ աղէտից որդւոցս սիրուն :
Այլ արդ ոչ մի սպեղանի
օգտէ վիրացս յոյժ շարաւուս :
Սինչ ի վերուստ Աջն անեղին
ոչ շարժեցի ի դէր ի գութ :
Այսբան ահա, ով պատանի,
հերիքացիս լսել յինէն :
Երթ, հանապաղ փառն իմ դարման
արգահատեան, հայցեն յի՛ն :

Կ. Բարոնասիան Ա.
Դաս. Սպորտանի :

ՆԵՒՆԵՆԸՍՈՒԹԻՒՆ

Քօթթարտ հարուստ և երջանիկ
ծնողաց զաւակ էր. բայց դժբաղդ ե.
ղաւ զանոնք կարնցնելով, և նոցա մա.
հէն յետոյ շատ ուրիշ թշուառութիւն
ներ ունեցաւ : Շատ անգամ ամենա.
տխուր վիճակի մէջ գտնուեցաւ, ան.
գութ ցաւերով և չքուորութեամբ
ճնշուած, որոյ երբեք վարժած չէր :
Ինքզինքը խռովայայ և յուսաբեկ վհա.
սութեան մը տուաւ և մանկական
փափուկ հաւատաբնի հետ իւր սրտին
խաղաղութիւնն եւս կորցուց :

Սակայն իրեն բարի մտածմունք մը
եկաւ և ինքնիրէն ըսաւ. վերջին ճիգ մը

ալ ընենք, վազենք թէաֆրօնին քով,
այն բարեացակամ մարդուն որ մեր
ողայտութիւնը զարգացուց : Ետուած
անոր տուած է իմաստութեան ձիւք և
բարի խորհուրդներ : Կարելի է որ խը.
րատէ դիւ և բեկեալ հագիս կաղզու.
րէ : Երիտասարդը արգարեւ վազեց և
իւր վարժապետին քով հասաւ : Կիտա.
իւր սրտին ունեցած ամենատխուր վի.
ճակը նկարագրել ասելով, «Տխուր մը
տածմունքներ իմ հագիս կը մթնոյր.
նեն և այժմ եկայ խոտովանելու որ՞
տարակոյս ունիմ ես Ետուծոյ նախախ.
նամութեան վրայ, որ գուցէ չի հո.
ղար իմ կենացս համար : Ես ստիճանէ
շատ դժուարին է ինձի համար հաւա.
տալ այս որանչելի նախախնամութեա.
նը, որ միանգամայն կը կառավարէ բո.
լոր տիեզերքը և կը հսկէ առանձին
ամեն մէկ արարածի վրայ : Իմ օղայտ.
ութեանս բարեկամ, դուք իբրեւ հայր
և առաջնորդ ուղղեցիք իմ առջի քայ.
լերս, այժմ կ'ուզամ ուսանելու վեր.
ջին դաս մը, օչնէ ինձի՝ եթէ կարող
ես հրաշքով մը իմ կասկածներս փա.
րատել : Թէաֆրօն պատասխանեց.
«Ինձմէն աւելի թշուառութեանդ վը.
րայ ցաւող անձ մը չը կայ, և քու հոգ.
ւոյդ վրդովմունքը գթութիւնս կը
շարժէ : Ի սէ, ես կը կարծեմ՝ որ դու
առանց դժուարութեան կը հասնաս
Ետուծոյ հրաշալի նախախնամու.
թիւնը և կանգորոպցնես քու օրտիդ
յուզմունքը, երբ գեղեցիկ մտածու.
թեամբ կը բարձրանաս առ Արարիչն
արարածոց :

«Եւ տեսնես դու այս արեգակը՝ որ
երկնային կամարին վրայ է. չի տարա.
ծեր արդեօք իւր ճառագայթներուն
հետ միանգամայն լոյս և ջերմութիւն
լեռներուն վրայ և ձորերուն մէջ, ծա.
վու վրայ և ցամաքի վրայ, հողին մէջ
ինկած ամենափոքրիկ սերմին վրայ, և

վերանայնու եղև նախապետներուն վրայ :
«Այդ» եթէ արեգակը, որ միայն
տիրարնչան մ'է ամենակարող Վարչին,
այս տիրազերական ազդեցութիւնը կը
նէ, ինչպէս յաւիտենական սէրը և
ստաւաւածային վերին կարողութիւնը
չը պիտի ընէ աւելի մեծամեծ բարիք
ներ :

«() Ննէ նոյնպէս միտք» որ կենդանի
է և կը խորհի բաւ ներսի գիշ : Ս'ի և
նոյն միտքով միթէ չէ՞ն ըմբռներ ինչ
պէս ամենափոքր առարկաները նոյն
պէս ամենամեծերը, ինչպէս ամենա
հեռաւորները, նոյնպէս ամենամերձաւ
քաղները, ինչպէս անցեալ փորձերը
նոյնպէս ապրումի նախատեսութիւն
ները, ինչպէս երկնակամարի վրայ եւ
զաւծ լուսաւոր գունդերը, նոյնպէս
փաշի մէջ սողացող գեռունը : Այլ
մարգկային միտքը՝ աստուածային լու
սոյ մէկ կայծ մը ըլլալով, այս հրա
շաքի կաքողութիւնն ունի, միթէ զար
մանանայի ե որ յաւիտենական և ա
ռաջին լոյսը աւելի մեծամեծ հրաշք
ներ գործէ ք :

Թէ՛նաջրոն այսպէս խօսելով՝ լռեց
և կորեկից գթութեամբ մը իւր ա
շակերտին նայեցաւ : Յետոյ կրկնեց
«Արեւի թօթթարտ, միթէ դժուա
րի՞ն է քեզ հաւատալ, որ Աստուած,
որ մեր գլխու մագերը հաշուած է,
կարող է հոգալ բաւ կենացդ համար
և ուղղել քո ընթացքդ 'ի բարին » :
Այդպէս ասելով որ Աստու
ծոյ նախախնամութեանը վրայ կաւ
կամ ունէր, խորին յուզմամբ մը պա
ռտախանեց, «Այո, այո, կը հաւա
սամ ես, օգնէ Աստուած իմ և Տէր,
օգնէ իմ անհաւատութեանս, որ այ
սուհեակաւ 'ի բոլոր սրտէ հաւատամ և
պաշտեմ գրեց ք :

Ինքի. Գալ : Իւրապօր Վ.
Երեւանի մէջ ալ : Գերարմին վարդ
Արեւ Յաւիտենաց :

ԿԱՐՃ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ՅԱՍՈՐԻՍ

1866 Հոկտեմբեր 16 կիւրակէ օրը
սրբոյ Աթոռոյ վերաբերեալ փոքր
բայց կարեւոր պաշտօնիւ մեկնեցանք
սուրբ Արեւադեմէն և հանգիստեալ
Աթոռոյ վանուց՝ Յոպպէյու վան
քը հասանք : Գաղղիոյ Ս'իսաթի ընկե
րութեան շոգենաւը Յոպպէյու գի
մաց իւր խորախին վրայ կը սպասէր :
և միտեցանայն սրտորաստ էր զմեզ
ընդունելու : Այդպէս երկաթը առ
նելով յաջող նաւարկութեամբ՝ ա
ռաւօրը կանուխ Պերութի դիմաց
խորտիւց : Այս տեղ չեմ ուզեր յի
շել մաքրանոցին (քարանթինայի) մէջ
քաշուած նեղութիւնները, որ դժ
բաղդ ճամբորդաց կը պատահի : Պե
րութ, ըստ հետոյ Պերթիթու կամ Վե
րիսան ձայնեալ, բարեւէն և անուանի
քաղաք Փիւնիկիեցոց, որ առաջին
դարերուն մէջ իրենց վաճառակա
նութեամբը աւելի ծաղկեցողցեր
էին, չեթէ միայն այս, այլ բոլոր այն
քաղաքները որոնք իրենց իշխանու
թեան ստակ կը գտնուէին, թէպէտ
այժմ ևս քաղաքս առաջինէն աւելի
գեղեցիկ և բարեկարգ կը տեսնուի իւր
նորանոր և հոյակապ շինութիւննե
րով և ընդարձակ ու յարգաւորն փռ
ղցներովը : Հին քաղաքը պարսպա
պատ է որոնք տակաւին կ'երեւին,
բայց այժմ քաղաքին դիրքը, ընդար
ձակ բլրակներու վրայ տարածելով,
հին պարիսպն խափանեալ են և շատ
տեղերը կը բակին : Օրմեզդերէն կե
րեւի հին բերդը՝ վաճառականութե
ծաղիւմ է Արապացոց հետ, ու գրե
թէ Ասորոց առաջին նաւահանգիստն
է : Ինակիւք խառն են, Տաճիկք, Յոյնք
Սաւանիթք, Հոսթիէական Յոյնք, ու
բոնց շատերը 1860 թուին իրենց մեզ